یادداشت

تنوع زیستی یا تمتع زیستی؟(۲)

ادامه از صفحه اول

از آنجا که تصویب‌نامه ۱۳۹۸ در دولت دوازدهم مصوب شده است که همسویی رویکردی و سیاسی نسبی با دولت فعلی دارد، چرا دولت به فکر افتاده است که مرجع ملی کنوانسیون تنوع زیستی را عوض کند؟ چه نهادها یا افرادی بقیه را به صرافت تغییر این تصمیم انداخته‌اند؟ آیا دلیل این تصمیم صرفا نداشتن کارایی وزارت جهاد کشاورزی در رسیدن به اهداف کنوانسیون بوده است؟ آیا هیئت وزیران دلایل محکم کارشناسی برای این تغییر تصمیم خود دارد؟ چرا دولت قانع شده است که هزینه‌های کارکردی و مالی و دیوان‌سالارانه گزاف را برای «بررسی» چنین تغییر ساختاری بپردازد؟ آیا تنها راه‌حل رفع مشکل احتمالی، «انتقال تشکیلاتی» از یک نهاد به نهاد دیگر است؟ بر فرض وجود نقص‌های وزارت جهاد کشاورزی، آیا هیچ راه‌حل فرایندی و کم‌هزینه‌تر در میان نبوده است؟ اصولا آیا «نقص کشف‌شده» در حوزه ساختاری وزارت جهاد کشاورزی و محدود به این وزارتخانه است یا سازمان رقیب هم دچار این نقایص ساختاری است؟ اگر این نقص، ساختاری است، آنگاه آیا دولت قصد دارد که به معرفی این نقص و توبیخ موجدان این نقص بپرازد؟ آیا دولت ترجیح می‌دهد این نقص ساختاری در بدنه دولت باقی بماند و فقط صورت‌مسئله را پاک کند؟ کدام نظام پایش و ارزشیابی برای این «تصمیم دولت» در نظر گرفته شده است؟ آیا اگر دولت متوجه خطای تصمیم‌گیری خود شد و روند اجرای کنوانسیون با تغییر دستگاه مسئول بهتر نشد، سازوکاری برای تصحیح خطای تصمیم‌گیری خود دارد؟ چگونه می‌توان از بروز چنین خطاهایی درباره دیگر کنوانسیون‌ها جلوگیری کرد؟ آیا دولت پایش و ارزشیابی تصمیم خود را متکی به بازه‌ای زمانی می‌کند یا صرفا «تا اطلاع ثانوی» خیال خود را راحت می‌کند؟ دولت از کدام داده‌های فنی، حقوقی، اداری یا بودجه‌ای برای ارزشیابی تصمیمش استفاده می‌کند؟ چگونه این ارزشیابی دوباره وارد چرخه طولانی و وقت‌گیر تصمیم‌گیری دولت می‌شود؟ آیا پیامدهای این تغییر مرجع ملی را با مشورت وزارت امور خارجه در سطح جهانی بررسی کرده است؟ آیا سازوکاری برای اعلام نظر فعال و آگاهانه وزارتخانه‌های غیرمرتبط دارد؟ آیا راهی برای جلوگیری از تأثیرگذاری فردی و شخصی و لابی‌های گروهی در انتخاب نهاد مسئول اندیشیده است؟ آیا دولت نیک آگاه است که این تصمیم به‌ظاهر ساده، انرژی زیادی از مدیران دستگاه‌ها تلف می‌کند؟ آیا دولت می‌داند با واردکردن این دستور در کارتابل خود، گسل‌های اختلافات بین‌دستگاهی را به‌شدت فعال می‌کند؟ آیا مطلع است که لرزه‌ها و پس‌لرزه‌های این اختلافات نه به کنوانسیون مربوطه محدود می‌ماند و نه در سطح دستگاه‌های مرتبط درجا می‌زند، بلکه برعکس، به شکل دومینووار و پشت سر هم اختلافات تاریخی دستگاه‌ها را از زیر خاک بیرون می‌کشد و لرزه‌ها و پس‌لرزه‌های جدیدی در فضای ارتباطی دستگاه‌ها به وجود می‌آورد؟ آیا دولت هزینه-فایده طرح این موضوع و هزینه-فایده کارایی فعلی و آتی اجرای کنوانسیون را بررسی و با هم مقایسه کرده است؟ آیا دولت واقف نیست که رأی وزارتخانه‌های غیرمرتبط در صحن دولت، مبتنی بر بررسی دقیق و کارشناسی آنها نیست؟ آیا برای منطق تجربی دولت واضح نیست که طرح مباحث کلی در جلسه و دوری یا نزدیکی شخصی اعضای دولت به یکی از دو طرف ماجرا، نقش بیشتری در رأی آنها دارد تا گزارش‌های مشروح کارشناسی؟ آیا دولت نمی‌داند مثلا وزارت ورزش و جوانان آن‌قدر گرفتار مسائل جاری و غیرجاری خود است که فرصت بررسی کارشناسی تعیین مرجع ملی کنوانسیون تنوع زیستی را ندارد؟ پس دلیل روش‌شناختی ارجاع گزارش کمیسیون به صحن دولت برای چنین تصمیمی چیست؟ آیا قواعد شکلی صرفا برای مراعات قواعد شکلی هستند یا قرار است به تصمیم بهتر کمک کنند؟ آیا دولت پیش‌بینی نمی‌کند که قصه پرغصه این موضوع ساده پس از تصمیم هیئت وزیران به پایان نمی‌رسد؟ آیا دولت در نظر گرفته است که تصمیم نهایی‌اش، مجموعه اختلافات دستگاه‌ها در سطوح مدیران میانی و کارشناسان را زیادتر می‌کند و در نهایت با تشدید مقابله و کارشکنی احتمالی آنها مانع از رسیدن به هدف غایی اجرای بهتر کنوانسیون می‌شود؟ بدون وجود سازوکار مشخص روش‌شناختی، روح مدبرانه و بینش ملی حاکم بر کلیت دولت لازم است با نوعی آگاهی شهودی در سطح رئیس‌جمهور و مشاوران اصلی او، مانع تسلط منافع سازمانی-صنفی بر خیر عمومی در انتخاب مرجع ملی کنوانسیون تنوع زیستی شود و تنوع زیستی را به تمتع زیستی گروهی خاص وانگذارد.

*** عضو هیئت‌علمی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان**

عمومی‌سازی علم؛ روشنفکری جدید در ایران

ادامه از صفحه اول

عمومی‌سازی علم از طریق ابزارهای فناوری دیجیتال گسترش یافته و نیازمند خودآگاهی حاملان آن و صورت‌بندی سیاسی آن است. در ایران، این زمینه به‌ویژه برای فعالان محیط‌زیستی که دانش عمومی محیط زیست را تولید می‌کنند و به صورت قهری با منازعات سیاسی پیوند خورده‌اند، بیشتر نمایان است. اینک، بیش از پیش زمینه پدیدارشدن یک حزب سیاسی-سیاستی محیط‌زیستی فراهم است. این نشانه‌ای از سیاسی‌شدن روشنفکری جدید است که در سایه عمومی‌شدن علم پدید آمده است. «روشنفکری علمی» جایگزینی مدنی برای ایجاد گفتمانی علمی در اصلاح امور و به‌کارگیری نیروهای محذوف در عرصه عمومی است.

اصلاحیه آگهی مزایده سراسری املاک تملیکی و مازاد برنیاز بانک سپه به شماره ۵۱۳/۱۴۰۴/۱

در آگهی فوق منتشره در تاریخ ۱۴۰۴/۰۲/۲۴ به شماره شناسه ۱۹۲۷۱۶۰ نوبت دوم صحیح می باشد که بدینوسیله اصلاح میگردد.

بانک سپه مدیریت شعب منطقه آذربایجان غربی

۱۵۷۵

کمیسیون اصل ۹۰ اعلام کرد بسیاری از صندوق‌ها اطلاعات صورت‌های مالی خود را افشا نمی‌کنند

پنهان‌کاری صندوق‌های بازنشستگی

مهفام سلیمان‌بیگی: مطابق قانون، صندوق‌های بازنشستگی مکلف شده بودند که عملکرد مالی، محاسبات بیمه‌ای وضعیت پایداری مالی پنج‌ساله و بودجه مصوب خود را تا مرداد سال ۱۴۰۲ در سامانه شفافیت منتشر کنند. حالا نمایندگان کمیسیون اصل ۹۰ مجلس، اجرای این قانون را بررسی کرده و دریافتند صندوق‌ها یا این اطلاعات را منتشر نکرده‌اند یا انتشاری ناقص و مخدوش ارائه داده‌اند. کارشناسان علت پنهان‌کاری مالی صندوق‌های بازنشستگی را فقدان تضامین اجرائی و ناتوانی وزارت کار در تنظیم‌گری می‌دانند، با این حال آخرین وضعیت مالی این صندوق‌ها هم که خبر از زیاندهی گسترده و مدیریت اقتصادی ناکارآمد آنان دارد، انگیزه را برای پنهان‌کاری صندوق‌ها تقویت می‌کند.

وضعیت وخیم صندوق‌های بازنشستگی

وضعیت وخیم صندوق‌های بازنشستگی آنها را به پنهان‌کاری سوق داده است. اگرچه اطلاعات شفاف و کامل صندوق‌ها منتشر نشده اما مرکز پژوهش‌های مجلس با اطلاعاتی که در دست داشته، دو گزارش درباره آخرین وضعیت صندوق بازنشستگی تأمین اجتماعی و صندوق بازنشستگی کشوری منتشر کرده است.

گزارشی که در بهار جاری از عملکرد سازمان تأمین اجتماعی تهیه و منتشر کرده، نشان می‌دهد این سازمان در حال حاضر منابع حاصل از تجمیع حق بیمه‌ها را به طور مستقیم به مستمری‌بگیران و موضوع درمان تخصیص می‌دهد و فقط حدود پنج درصد مصارف از محل سرمایه‌گذاری‌ها تأمین می‌شود.

میزان متوسط بازدهی کل پنج‌ساله شرکت‌های زیرمجموعه این سازمان هم برابر با ۲۱،۱ درصد بوده که با احتساب متوسط نرخ سود سپرده بانکی به عنوان هزینه فرصت سرمایه‌گذاری در سال‌های ۱۳۹۸ تا ۱۴۰۲ (۱۹،۸ درصد) و متوسط بازدهی واقعی پنج‌ساله شرکت‌های زیرمجموعه برابر با ۱،۳ درصد می‌شود. این یعنی متوسط بازدهی واقعی سه‌ساله (در سال‌های ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۲) آنان برابر با منفی ۹،۵ درصد بوده است. آمارها نشان می‌دهد در بین شرکت‌های زیرمجموعه سازمان تأمین اجتماعی، تعداد ۳۷ شرکت دارای زیان انباشته است که حدود ۹۰ درصد آنها کنترلی و غیربورسی هستند. گزارشی که در مهر سال گذشته از عملکرد سرمایه‌گذاری‌های صندوق بازنشستگی کشوری منتشر شده نیز حاکی از آن است که در پنج سال اخیر نقش بازده سرمایه‌گذاری‌های صندوق در تأمین هزینه‌های آن به طور متوسط ۱۲ درصد از کل مصارف بوده و این صندوق حدود ۹۰ درصد از هزینه‌های خود را مستقیما از بودجه عمومی دولت دریافت می‌کند. مطابق با اطلاعات واصله، جمع ارزش سبد سرمایه‌گذاری بورسی و غیربورسی صندوق بازنشستگی در پایان سال ۱۴۰۱، حدود ۳۰۰ هزار میلیارد تومان است که البته این مبلغ بدون احتساب ارزش املاک و مستغلات صندوق است. این در حالی است که در پایان شهریور سال ۱۴۰۲ ارزش همه اموال و دارایی‌های صندوق با احتساب املاک و مستغلات، بین ۳۵۰ تا ۵۰۰ هزار میلیارد تومان تخمین زده می‌شود. همچنین طبق آمارها در انتهای دوره منتهی به پایان ۱۴۰۱، تعداد ۲۶ شرکت زیرمجموعه در زیان‌دهی قرار دارند و هشت شرکت در سال ۱۴۰۰ از زیان‌دهی خارج شده‌اند.

گزارش‌های محرمانه صندوق‌های بازنشستگی

این شرایط وخیم صندوق‌های بازنشستگی سبب شده است مدیران آنها به پنهان‌کاری روی بیاورند. محمد معتمدی‌زاده، عضو کمیسیون اصل ۹۰ قانون اساسی، در جلسه علنی مجلس، گزارش این کمیسیون درمورد عملکرد صندوق‌های بازنشستگی را قرائت کرد. گزارشی که نشان می‌داد تمام صندوق‌های بازنشستگی کشور ضعف جدی در شفافیت و گزارش‌دهی دارند و هر گزارشی که تاکنون منتشر کرده‌اند نیز به صورت محرمانه یا با تأخیری چندساله همراه بوده است. با توجه به اینکه صندوق‌های بازنشستگی دارایی قابل توجهی را به نمایندگی از ذی‌نفعان خود مدیریت می‌کنند، انتشار صحیح، کامل و به‌روز اطلاعاتشان لازم است تا ذی‌نفعان اطمینان پیدا کنند مدیران صندوق از ریسک‌ها، هزینه‌ها و استراتژی‌های سرمایه‌گذاری آگاه هستند. در همین راستا در بودجه سال ۱۴۰۲، قانونی برای این افشای اطلاعات تصویب شد. در بند «ه» تبصره ۲۰ قانون بودجه این سال حکمی در دو بخش نوشته شد. در قسمت اول این حکم آمده: «در راستای انضباط‌بخشی به منابع و مصارف صندوق‌های بازنشستگی و مدیریت مصارف آنها، صندوق‌های بازنشستگی مکلف‌اند محاسبات بیمه‌ای وضعیت پایداری مالی در افق پنج‌ساله، بودجه مصوب و عملکرد مالی را به تفکیک سرفصل‌های مندرج مصوب تا مرداد سال ۱۴۰۲ منتشر کنند». در قسمت دوم نیز سازمان تأمین اجتماعی مکلف شده از شهریور سال ۱۴۰۲، برای تمام عملیات مالی‌اش یک حساب واحد ایجاد کند و پرداخت به ذی‌نفع نهایی انجام شود. حتی عدم واریز کلیه درآمدها به حساب مذکور در حکم تصرف در اموال عمومی ذکر شده است. البته برای این قانون رسما هیچ ضمانت اجرائی در نظر گرفته نشده و حتی هیچ ناظر بیرونی هم برای آن تعریف نشده است. فقط هیئت امنای سازمان تأمین اجتماعی که خودشان در اداره این سازمان و صندوق‌های زیرمجموعه نقش دارند، به عنوان ناظر اجرای این حکم قانونی تعیین شدند. یعنی به‌جای یک نهاد مستقل نظارتی، خود هیئت امنا که ذی‌نفع و مجری هستند، مسئول نظارت بر عملکرد خود شدند تا فشار یا الزام بیرونی معناداری برای افشای اطلاعات یا اصلاح عملکرد صندوق‌ها وجود نداشته باشد. بدتر اینکه حتی مفهوم «عملکرد مالی و وضعیت پایداری مالی» نیز در این قانون مشخص نشد.

هر صندوق کدام اطلاعات را افشا نکرد؟

با این حال از نگاه مرکز پژوهش‌های مجلس اطلاعات ضروری که صندوق‌ها باید حتما منتشر می‌کردند و در واقع منظور از عملکرد مالی و وضعیت پایداری مالی‌شان بوده شامل صورت‌های مالی صندوق، عملکرد سرمایه‌گذاری، تخصیص دارایی‌ها، میزان ریسک، هزینه‌ها و ساختار حکمرانی صندوق بوده است.

این اطلاعات باید به صورت شفاف، به‌موقع و قابل دسترس، معمولا از طریق گزارش‌های سالانه، گزارش‌های فصلی و ماهانه با به‌روزرسانی‌های منظم به ذی‌نفعان منتشر می‌شد. با این حال ظاهرا صندوق‌ها تا جای ممکن از انتشار این اطلاعات ضروری شانه خالی کردند. برای مثال سازمان تأمین اجتماعی به‌جز انتشار صورت‌های مالی سال ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ سایر موارد شامل بودجه‌های مصوب، تفریغ بودجه و گزارشات مربوط به مدیریت ریسک اجرای پروژه‌های خود را در سایت یا سامانه شفافیت بارگذاری نکرده است. صندوق بازنشستگی کشوری نیز در بخش عملکرد مالی سامانه شفافیت، گزارش‌های مالی خود را در سه بخش گزارش هزینه‌کرد، صورت‌های مالی و بودجه مصوب سالانه صندوق منتشر کرده است. با این حال آخرین صورت مالی حسابرسی‌شده مصوب این صندوق در سامانه منتهی به سال مالی ۱۳۹۹ بوده و فایل مربوط به صورت مالی سال ۱۴۰۰ محتوایی متفاوت از عنوان خود دارد. در واقع در این صندوق برخلاف تکلیفی که داشته، نه‌تنها محاسبات بیمه‌ای وضعیت پایداری مالی در افق پنج‌ساله‌اش را ارائه نکرده، که بودجه مصوب سال‌های ۱۴۰۰، ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ و همچنین گزارش تفریغ بودجه هیچ‌کدام از سنوات گذشته را هم بارگذاری نکرده است. برای صندوق بیمه اجتماعی کشاورزان، روستاییان و عشایر نیز در سامانه شفافیت، گزارشات مالی باید در سه دسته صورت‌های مالی، بودجه مصوب و تفریغ بودجه صندوق به طور مرتب منتشر می‌شده، اما آخرین صورت مالی حسابرسی‌شده مصوب این صندوق منتهی به سال مالی ۱۴۰۰ است. همچنین آخرین بودجه مصوب این صندوق در سامانه مربوط به سال مالی ۱۴۰۲ و در بخش تفریغ بودجه نیز آخرین گزارش مربوط به تا پایان سال ۱۴۰۰ است. صندوق حمایت و بازنشستگی فولاد نیز فقط بودجه مصوب سال ۱۴۰۲ خود و صورت مالی حسابرسی‌شده منتهی به سال مالی ۱۳۹۹ را بارگذاری کرده است. صندوق حمایت و بازنشستگی آینده‌ساز هم در بخش گزارش‌های سالانه صندوق، گزارش‌های سالانه و مالی تلفیقی خود را از سال ۹۳ تا ۹۹ بارگذاری کرده اما صورت‌های مالی حسابرسی‌شده سال‌های ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ و نیز بودجه‌های مصوب از جمله بودجه مصوب سال ۱۴۰۲ و گزارشات تفریغ بودجه را بارگذاری نکرده است.

عکس: امین نوعی، مهر

شفافیت بدون ضمانت اجرائی

علل متفاوتی برای پنهان‌کاری اطلاعاتی صندوق‌ها از سوی کارشناسان عنوان می‌شود. برای مثال عده‌ای افشای وضعیت نامساعد صندوق‌ها به‌لحاظ ناترازی و آینده مالی را باعث دلسردی و حتی اعتراض در بدنه بازنشستگان عنوان می‌کنند، درحالی که گروهی دیگر با اشاره به جلسات غیررسمی، می‌گویند به باور مسئولین صندوق‌ها، انتشار اطلاعات مالی صندوق‌ها به‌ویژه در حوزه سرمایه‌گذاری‌ها ممکن است باعث جلب توجه گروه‌های سیاسی شود که قصد سوءاستفاده دارند و ممکن است با مشاهده سود بالا در یک حوزه خاص، به دنبال سهم‌خواهی از این صندوق‌ها بروند. با تمام اینها، گزارش بازوی پژوهشی مجلس شورای اسلامی، مهم‌ترین موانع عدم افشای مطلوب این اطلاعات از سوی صندوق‌ها را مواردی مثل نبود نهاد تنظیم‌گر و ناظر بر صندوق‌های بازنشستگی، ضعف در احکام قانونی برای الزام صندوق‌ها نسبت به انتشار و افشای اطلاعات، نبود چارچوب مشترک تهیه و انتشار داده و اطلاعات در صندوق‌های بازنشستگی و عدم تولید داده در سطح دستگاه‌های متولی معرفی کرده است.

محمدحسین مرادی، کارشناس رفاه و تأمین اجتماعی، نیز در گفت‌وگو با «شرق» ضعف این قانون و فقدان ضمانت اجرائی مناسب را علت اصلی عدم اجرای آن می‌خواند و توضیح می‌دهد: «در متن قانون، هیئت امنای سازمان تأمین اجتماعی به عنوان نهاد ناظر بر اجرای این حکم معرفی شده بودند. اکنون حدود دو سال از تصویب آن قانون می‌گذرد و در این مدت، هم دیوان محاسبات کشور و هم دبیرخانه مذکور اقدامات نظارتی انجام داده‌اند. ما نیز در مرکز پژوهش‌ها به عنوان نهادی پژوهشی وظیفه داشتیم گزارشی در این زمینه تهیه کنیم که انجام شد. خلاصه خروجی این گزارش نشان می‌دهد که این حکم قانونی، به نحوی که مورد انتظار قانون‌گذار بوده اجرا نشده است. برای مثال، در برخی موارد، اطلاعات به صورت کامل منتشر نشده یا با تأخیر منتشر شده‌اند. گاهی نیز اطلاعات منتشرشده به لحاظ کیفیت فنی، مثلا اسکن بسیار ضعیف و ناخوانا، فاقد قابلیت استفاده بوده‌اند. این مسئله در مورد یکی از صندوق‌های بزرگ کشور مانند صندوق بازنشستگی کشوری نیز مشاهده شده است. از سوی دیگر، هیچ چارچوب واحدی برای نحوه انتشار این اطلاعات بین صندوق‌ها وجود ندارد. همین مسئله سبب می‌شود که هم نهادهای پژوهشی و هم جامعه رسانه‌ای از امکان نظارت مؤثر بر عملکرد این صندوق‌ها محروم باشند».

قانون بدون ناظر

علی دهقان‌کیا، رئیس کانون بازنشستگان تهران، نیز در گفت‌وگو با «شرق» تأکید می‌کند هریک از صندوق‌ها، از جمله صندوق بازنشستگی کشوری، لشکری، فولاد، تأمین اجتماعی و دیگر صندوق‌ها، اساسنامه و چارچوب خاص خود را دارند، با این حال در مورد صندوق‌های مهمی نظیر سازمان تأمین اجتماعی و صندوق بازنشستگی کشوری، طبیعتا مردم باید در جریان جزئیاتی همچون تعداد بازنشستگان تحت پوشش، تعداد بیمه‌شدگان، تعداد کارکنان، میزان و شکل سرمایه‌گذاری‌ها، بانک‌های تحت مالکیت و نحوه مدیریت سرمایه‌گذاری‌ها باشند. او ادامه می‌دهد: «مگر قانون در این باره وضع نشده؟ مگر مقرر نشده که صندوق‌ها سالانه اطلاعات خود را در سامانه شفافیت درج کنند؟ اگر چنین قانونی وجود دارد و نوشته شده، خب طبیعتا نظارت بر اجرای آن نیز باید برقرار باشد. وقتی قانونی تصویب می‌شود اما ناظری برای اجرای آن وجود ندارد، عملا آن قانون بی‌اثر می‌شود. به گفته خود مسئولین، حتی در بهترین شرایط، فقط ۲۵ تا ۲۸ درصد از مثلا احکام برنامه‌های پنج‌ساله اجرا می‌شود؛ یعنی، بیش از ۷۰ درصد از آنها قابلیت اجرائی نیافته‌اند. مجلس باید ضمن تصویب قوانین، بر اجرای آنها توسط دولت نیز نظارت داشته باشد». دهقان‌کیا با انتقاد از بی‌تفاوتی مجلس به حق و حقوق بازنشستگان ادامه می‌دهد: «بدتر این است که بسیاری از این صندوق‌ها، به‌ویژه تأمین اجتماعی، به نوعی تحت مسئولیت دولت قرار گرفته‌اند. وقتی دولت وارد عرصه می‌شود و سازمان تأمین اجتماعی را در اختیار می‌گیرد، باید بداند که اموال این سازمان، «حق‌الناس» است. بنابراین، مدیریت آن باید امانت‌دار بوده و نسبت به حفظ این اموال متعهد باشد».

یادداشت

بلاک‌چین علیه فساد

حسین قریب: در نظام‌های اقتصادی توسعه‌یافته جهان که با چالش‌هایی همچون فساد نهادی، فقدان نظارت مؤثر، کمبود اعتماد عمومی و پیچیدگی‌های بوروکراتیک دست‌وپنجه نرم می‌کنند، سال‌هاست شفافیت نه یک شعار، بلکه ضرورتی حیاتی است. اما چگونه می‌توان این شفافیت را محقق کرد؟ در جهانی که دولت‌ها در پی پاسخ‌گویی و کارآمدی بیشتر هستند، فناوری بلاک‌چین به عنوان ابزار تحول‌آفرین حکمرانی دیجیتال، پیشنهادهایی جدید و بسیار جدی ارائه می‌کند.

الگوریتم‌ها به‌جای نهادهای انسانی

فناوری بلاک‌چین به عنوان یک دفتر کل توزیع‌شده و غیرمتمرکز، اطلاعات را به شکلی ثبت می‌کند که تغییر یا حذف آن ممکن نیست مگر با اجماع بیش از نیمی از شبکه. همین ویژگی ساده اما انقلابی، اعتماد را از انسان‌ها و نهادها به الگوریتم‌ها و کدهای محاسباتی منتقل می‌کند؛ آن‌هم در ساختاری که نه تابع قدرت متمرکز است و نه آسیب‌پذیر در برابر دستکاری.

براساس مقاله منتشرشده در نشریه معتبر Journal of Business Research، بلاک‌چین در زنجیره تأمین باعث افزایش اعتماد، کاهش هزینه‌های واسطه‌گری و ارتقای کیفیت حسابرسی می‌شود. پژوهشی دیگر در International Journal of Information Management تأکید می‌کند بلاک‌چین نه‌تنها ابزار مقابله با فساد، بلکه بسترساز دموکراسی غیرمتمرکز و مشارکت واقعی مردم در تصمیم‌گیری است. با وجود این ظرفیت‌ها، متأسفانه بسیاری از قابلیت‌های بلاک‌چین به دلیل گره‌خوردن آن با ارزهای دیجیتال، به‌ویژه بیت‌کوین، در کشور ما مغفول مانده‌اند؛ درحالی‌که شفافیت، توزیع‌شدگی و غیرمتمرکزبودن بلاک‌چین در بسیاری از زمینه‌ها می‌تواند تحولات مثبتی ایجاد کند.

زنجیره تأمین شفاف؛ از سوپرمارکت‌ها تا انفجار بندرعباس

در حوزه زنجیره تأمین، استفاده از بلاک‌چین می‌تواند منشأ کالا، مسیر ورود و خروج آن و جزئیات کالای انتقالی را شفاف کند. مثلا در حادثه انفجاری که در بندرعباس رخ داد، اگر اطلاعات ورود و خروج کالاها کاملا بر بستر شفاف بلاک‌چین ثبت شده بود، منشأ و جزئیات کالا به‌راحتی قابل شناسایی و شفاف بود. این سازوکار در بسیاری از کشورها عملیاتی شده است. امروز حتی در برخی فروشگاه‌های بزرگ اروپا، وقتی مصرف‌کننده مواد خوراکی مثل تخم‌مرغ یا میوه‌جات را خریداری می‌کند، می‌تواند با اسکن QR CODE، نام مرغداری تولیدکننده، نوع خوراک حیوانات، محل باغات میوه، نوع کود مصرف‌شده و شرایط حمل‌ونقل را بررسی کند.

در حوزه دارو نیز که امروزه یکی از چالش‌های بزرگ و مهم کشور ما محسوب می‌شود، می‌توان با کمک بلاک‌چین مسیر تولید تا توزیع و تحویل به بیمار را کاملا ردگیری و شفاف کرد تا شاهد مواردی مثل قاچاق دارو، جعل تاریخ مصرف یا توزیع ناعادلانه اقلام دارویی به‌ویژه در بحران‌های همه‌گیری مثل کرونا نباشیم.

ادامه در صفحه ۵

فراخوان مناقصه عمومی
دو مرحله ای – نوبت اول

توزیع نیروی برق استان بوشهر (سهامی خاص)

شرکت توزیع نیروی برق استان بوشهر در نظر دارد خدمات مورد نیاز خود را به شرح ذیل، به استناد قانون برگزاری مناقصات ، از طریق برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله ای همراه با ارزیابی کیفی با مشخصات و شرایط مندرج در اسناد از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید .کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد ارزیابی کیفی و مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و همچنین بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لذا تقاضا می شود پس از نشر آگهی , به سامانه فوق مراجعه و پس از طی مراحل مندرج در سامانه , اقدام به شرکت در مناقصه نمایند و پیمانکاران می بایست جهت شرکت در مناقصه، اسناد را از طریق سامانه مذکور بارگذاری و نسبت به ارسال پاکت الف مناقصه (به صورت فیزیکی) در تاریخ مقرر به شرکت توزیع استان بوشهر که الزامی می باشد، اقدام نمایند.

ضمنا علاوه بر ارائه اسناد مناقصه در سامانه بصورت الکترونیکی، در صورت برنده شدن ارسال اصل پاکات (ب ، ج) به آدرس شرکت توزیع نیروی برق استان بوشهر الزامی می باشد.

محل تحویل اسناد مناقصه: امور تدارکات شرکت توزیع نیروی برق استان بوشهر- تلفن : ۳۱۲۸۲۲۱۶-۰۷۷

به پیشنهادهای فاقد امضا، مشروط، مخدوش و پیشنهاداتی که بعد از انقضاء مدت و ساعت مقرر در فراخوان واصل می شود، مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد. سایر اطلاعات و جزییات مربوط در اسناد مناقصه مندرج است.

هزینه درج آگهی با برنده مناقصه می باشد.

زمان فروش اسناد مناقصه: ۱۴۰۴/۲/۳۰ الی ۱۴۰۴/۳/۴

ردیف	شماره مناقصه	موضوع مناقصه	کد فراخوان سامانه ستاد	مبلغ تضمین ریال (ضمانت نامه بانکی معتبر)	تاریخ و ساعت ارسال پاکات از طریق سامانه	تاریخ و ساعت بازگشایی پاکات ارزیابی مناقصه از طریق سامانه	تاریخ و ساعت بازگشایی پاکات الف و ب مناقصه از طریق سامانه
۱	۴۰۴/۱۲ م ن	خرید انواع ترانسفورماتور روغنی ۲۰ و ۳۳ کیلوولت	۲۰۰۴۰۰۱۴۴۳۰۰۰۰۱۰	۳۰,۴۱۳,۱۶۹,۶۰۰	۱۴۰۴/۳/۲۵ ساعت ۸	۱۴۰۴/۳/۲۵ ساعت ۸:۱۰	۱۴۰۴/۳/۲۶ ساعت ۸:۳۰

شناسه آگهی : ۱۹۳۱۴۲۵

مدیر امورتدارکات و قراردادها
شرکت توزیع نیروی برق استان بوشهر

مدیر روابط عمومی
شرکت توزیع نیروی برق استان بوشهر

۱۵۷۳

نوبت دوم

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای فشرده
شماره مناقصه عمومی ۶۵/ م خ /۱۴۰۲
شماره تقاضا: ۰۲۰۱۴۲۱–۴۸ – شرح تقاضا: تریلر دیزل پمپ آتش نشانی

شرکت ملی نفت ایران
شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب
شرکت بهره برداری نفت و گاز مارون (سهامی خاص)

شرکت بهره برداری نفت و گاز مارون در نظر دارد کالای مشروحه ذیل را از طریق برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله ای فشرده تهیه نماید. لذا با توجه به الزام درج مناقصات در سامانه ستاد ایران، مناقصه گران میبایست اسناد مناقصه را در مهلت تعیین شده از سامانه ستادایران (www.setadiran.ir) دریافت نموده و تا قبل از پایان مهلت ارسال پاسخ،اسناد و پاکات خواسته شده را (اسناد ارزیابی کیفی و پاکات الف،ب و ج) طبق مدارک اعلام شده در اسناد مناقصه بارگذاری نمایند.

**در راستای حمایت از تولید داخل کالای مورد نظر میبایست از سازندگان داخلی تامین گردد.

**مدارک مورد نیاز جهت ارزیابی کیفی(طبق فرم ارزیابی کیفی اسناد مناقصه):۱- آخرین صورتهای مالی حسابرسی شده (۵ سال آخر)به همراه اظهارنامه وفیش های پرداخت مالیات قطعی ۲-قرارداد های مرتبط با موضوع مناقصه به همراه حسن انجام کار ۳-لیست پرسنل وتصویر مدارک تحصیلی پرسنل کلیدی به همراه لیست بیمه۴-مدارک ایزو۱۴۰۰۱،۹۰۰۱ و ۱۸۰۰۱ یا ۴۵۰۰۱معتبر

۱- مبلغ برآورد مناقصه: ۳۹۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال

۲- نوع و مبلغ تضمین: ضمانتنامه معتبر بانکی شرکت در مناقصه (فرآیند ارجاع کار) به مبلغ ۱۹,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال

۳- ارائه ضمانتنامه معتبر بانکی دارای اعتبار سه ماه الزامی است.(سایر ضمانتنامه های دارای اعتبار کمتر از زمان اشاره شده قابل پذیرش نمی باشند.

۴- آخرین مهلت تقاضای شرکت در مناقصه و بارگذاری مدارک ارزیابی کیفی و پاکات فنی، مالی و ضمانت نامه طبق زمان بندی در سامانه ستادایران می باشد.

۵- مناقصه گرانی که اسناد مناقصه را در مهلت تعیین شده در سامانه ی ستادایران (مهلت دریافت اسناد) دانلود ننمایند، قادر به بارگذاری (اسناد ارزیابی کیفی و پاکات الف،ب و ج) نخواهند بود.

آدرس جهت ارسال ضمانتنامه: اهواز- منطقه برومی- کیلومتر ۱۲ جاده اهواز/ سربندر- نرسیده به پلیس راه - شرکت بهره برداری نفت و گاز مارون - ساختمان دو طبقه (ستادی) -طبقه ی همکف-کمیسیون مناقصات -تلفن : ۰۶۱۳۴۱۸۸۳۳۴

۶- بارگذاری پاکات ضمانت نامه(الف)، پاکات فنی(ب) و مالی(ج) همزمان با اسناد ارزیابی کیفی می باشد.

۷- تاریخ و محل گشایش پاکات مالی: متعاقباً اعلام خواهد شد.

۸- زمان تحویل کالا : ۱۲۰ روزه

۹- ارائه ضمانت حسن انجام تعهدات به میزان ۱۰%مبلغ مورد معامله توسط برنده مناقصه قبل از سررسید ضمانتنامه فرآیند ارجاع کار ضروری می باشد.

نکته : هزینه درج آگهی و مراتب تجدید در جراید از برنده مناقصه کسر خواهد شد.

تعداد	واحد	شرح کالا	قلم
۰۶	PK	دیزل پمپ آتش نشانی نصب بر روی تریلر CENTRIFIGUAL FIRE WATER PUMP ACCORDING TO NFPA20 AND IPS-M-PM-125(1) Q= 4000 LIT/MIN P= 10 BAR DIESEL ENGINE ACCORDING TO STANDARD IPS-M-PM-290 TRAILER ACCORDING TO IPS-G-SF 240 *دارای کلاچ خودکار از نوع مکانیکی مناسب جهت درگیری دیزل با پمپ *پمپ آتش نشانی گریز از مرکز تک پروانه ویژه آب و هوای گرمسیری *پمپ مجهز به تابلو نشان دهنده های فشار آب ، خلاء ، روغن دیزل، دینام دیزل، گاز دستی و غیره طبق استاندارد بین المللی باشد.	۰۱

برای دریافت اطلاعات تکمیلی به سایت های ذیل مراجعه شود.
آدرس سایت ستادایران : http://mogpc.nisoc.ir http://setediran.ir
شناسه آگهی : ۱۹۲۹۱۰۴
نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۲/۲۷ نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۲/۲۸

روابط عمومی شرکت بهره‌برداری نفت و گاز مارون

۱۵۳۲